

Sygn. akt I ACa 320/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA – Przemysław Kurzawa

Sędzia SA – Zbigniew Cendrowski

Sędzia SA – Roman Dzięczek (spr.)

Protokolant – st. sekr. sąd. Aneta Zembrzuska

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2013 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Państwowych S.A.

w W.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi(...) W.

o ustalenie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 19 grudnia 2012 r. sygn. akt I C 667/12

1. *oddala apelację;*

2. *zasądza od (...) Państwowych S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.*

Sygn. akt I ACa 320/13

UZASADNIENIE

Powódka – (...) Państwowe S.A. z siedzibą w W. (dalej – (...)) wniosła o uznanie, że podwyższenie opłaty z tytułu użytkowania wieczystego gruntu stanowiącego działkę ewid. Nr (...) z obrębu(...)o pow. 8089 m⁽²⁾ położoną w W. przy ul. (...) w W. jest nieuzasadnione.

Pozwany Skarb Państwa – Prezydent(...) W. wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że powódka uchybiła terminowi do złożenia wniosku do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W. o kontrolę wypowiedzenia wysokości opłaty rocznej.

Wyrokiem z dnia 19 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie oddalił powództwo i orzekł o kosztach postępowania.

Sąd ten ustalił, że pismem z dnia 4 sierpnia 2009 r. Skarb Państwa – prezydent(...) W. wypowiedział wysokość dotychczasowej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej położonej w W. przy ul. (...), stanowiącej własność Skarbu Państwa, oznaczonej jako działka ewid. nr(...) z obrębu (...) o pow. 8089 m⁽²⁾, ustalając z dniem 1 stycznia 2010r. nową opłatę roczną w wysokości 311 345,61 zł. Wypowiedzenie zostało doręczone powódce na adres: W., ul. (...).

Wnioskiem z dnia 14 października 2010 r. nadanym na pocztę 18 października 2010 r. skierowanym do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W. (dalej – SKO) (...) wniosła o ustalenie, że wypowiedzenie opłaty rocznej jest nieuzasadnione.

Orzeczeniem z dnia 2 lutego 2012 r. SKO oddaliło wniosek, wskazując, że został on złożony z uchybieniem terminu do jego wniesienia.

Sąd pierwszej instancji ustalił także, że (...) pismem z dnia 10 lutego 2003 r. poinformowała pozwanego, że w związku ze zmianami organizacyjnymi w (...) obowiązki związane z opłatami z tytułu użytkowania wieczystego przejmuje Zakład (...) przy ul. (...) w W.. Następnie, pismem z dnia 31 października 2006 r. (...) Oddział (...) wskazał, że od 1 stycznia 2007 r. przejął obowiązki związane z opłatami z tytułu użytkowania wieczystego, wskazując adres do doręczania faktur – przy ul (...) w W.. W piśmie wskazano działki o numerach (...).

Skarb Państwa dokonując aktualizacji opłat rocznych w 2006 r. co do działek: (...) przesłał wypowiedzenia na adres przy ul. (...) w W..

W rejestrze gruntów wskazany jest adres do doręczeń przy ul. (...), jako właściwy dla nieruchomości stanowiącej działkę nr (...).

W Krajowym Rejestrze Sądowym jako adres siedziby powódki wskazano ul. (...) w W..

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy przywołał treść art. 77 ustawy o gospodarce nieruchomościami (dalej – u.g.n.) oraz art. 72 i art. 78 tej ustawy. W myśl tego ostatniego przepisu wieczysty użytkownik może w terminie 30 dni od otrzymania wypowiedzenia złożyć do SKO wniosek o ustalenie, że aktualizacja opłaty rocznej jest nieuzasadniona lub uzasadniona w innej wysokości. Termin ten jest terminem zawitym i nie podlega przywróceniu.

Powód złożył wniosek z uchybieniem terminu, a zatem powództwo podlegało oddaleniu.

Wypowiedzenie zostało doręczone w dniu 6 sierpnia 2009 r. na adres wskazany w 2003 r. i było to skuteczne. Natomiast wniosek (pозew) o ustalenie skierowany został do SKO w dniu 18 października 2010 r.

Powód nie wykazał, aby doręczył pismo z 2006 r. o zmianie adresu, pozwanemu. Nadto, odnosiło się ono do innych działek, niż działka przedmiotowa.

Zdaniem Sądu obowiązek doręczania korespondencji może wynikać zarówno z wpisu do KRS – u, jak i ze wskazania zainteresowanej osoby prawnej.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Od wyroku tego w całości apelację wniosła powódka zarzucając Sądowi I instancji naruszenie: art. 78 ust. 1 u.g.n. i art. 45 k.p.a., a także art. 41 k.c., art. 96 k.c. i art. 368 k.s.h. Podniosła także zarzut błędu w ustaleniach faktycznych co do wiążącego charakteru wskazania adresu do korespondencji z 2006 r.

Wniosła o zmianę wyroku i oddalenie powództwa ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona, chociaż jej wniosek końcowy sprowadzający się do żądania oddalenia powództwa odpowiada stanowisku Sądu drugiej, który podziela trafność rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji.

Zasadniczą kwestia w sprawie było, czy doszło do skutecznego doręczenia aktualizacji w 2009 r., na adres przy ul. (...) w W..

Apelująca nie podważyła prawidłowości ustaleń Sądu w tym zakresie – nie zgłosiła stosownych zarzutów w tym przedmiocie (naruszenia art. 233 § 1 k.p.c.), a zarzut błędnych ustaleń faktycznych został podniesiony jedynie w stosunku do wskazania z X 2006 r.

Zatem wskazanie z 2003 r. było skuteczne, a zmiana z 2006 r. nie odnosiła się do przedmiotu sprawy.

Powódka kwestionując prawidłowość wskazania z 2006 r. potwierdzała niejako pośrednio, że wskazanie wcześniejsze – z 2003 r. – obowiązywało.

W tych warunkach nie doszło do naruszenia powołanych w apelacji przepisów prawa materialnego.

Pogląd o możliwości wskazania adresu do korespondencji jest ugruntowany w literaturze, a twierdzenia przeciwne w apelacji nie mają usprawiedliwionych podstaw.

Nie budzi też wątpliwości, że termin do złożenia wniosku do SKO –(późniejszy pozew, po przejściu do etapu sądowego – art. 80 ust.2 u.g.n.) - jest przesłanką prawa materialnego, decydującą o bycie roszczenia (art. 78 ust.2 u.g.n.).

W sprawie niniejszej powódka uchybiła terminowi zawitemu, co miało ten skutek, że utraciła roszczenie o ustalenie.

Z tych względów, na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu w instancji odwoławczej Sąd drugiej instancji orzekł na podstawie art. 108 § 1, art. 98 i art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. zasądzając na rzecz pozwanej koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej.